

عنوان مقاله:

سنجش دوام آنتی بادی ضد ویروس هپاتیت B در پرسنل بهداشتی درمانی و بیماران تالاسمیک شهر ساری ۶ سال پس از واکسیناسیون ۱۳۷۸

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره ۱۱، شماره ۳۲ (سال: ۱۳۸۰)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۶

نویسندگان:

محمدجعفر صفار

محمد نیک خواه

محمد انوری

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: عفونت ناشی از ویروس هپاتیت B (HBI) یک مشکل بهداشتی جهانی می باشد حدود ۲ تا ۱۰ درصد افراد مبتلا، گرفتار آلودگی مزمن کبد و در معرض خطر سیروز و کارسینوم کبدی قرار دارند و بعضی از افراد و گروه ها در معرض خطر بیشتری برای کسب عفونت فوق قرار دارند (مثل: گیرندگان ترکیبات خونی پرسنل بهداشتی درمانی، معنادین تزریقی، نوزادان متولد شده از مادران ناقل مزمن سالم و غیره) موثرترین کنترل عفونت HBI انجام واکسیناسیون با واکسن هپاتیت B می باشد. واکسن هپاتیت B از واکسن های بسیار سالم و موثری است که می تواند از ابتلا به عفونت و بیماری هپاتیت B جلوگیری نماید. سوال این است که ایمنی حاصل از واکسیناسیون کامل تا چه مدت دوام دارد و آیا نیازی به واکسن یادآور وجود دارد؟ هدف مطالعه سنجش وضعیت ایمنی در پرسنل بهداشتی درمانی و بیماران تالاسمیک ۶ سال پس از واکسیناسیون کامل می باشد. مواد و روش ها: مطالعه به صورت توصیفی در دو گروه از افراد پر خطر شامل پرسنل بهداشتی درمانی شاغل در بیمارستان های دانشگاهی شهر ساری و بیماران تالاسمیک مرکز بوعلی سینا که یک سری کامل واکسیناسیون HBI را بیش از ۶ سال قبل دریافت کرده بودند، با روش الیزا (ELISA) به صورت کمی مورد سنجش آنتی بادی ضد HBI قرار گرفتند. تیترا کمتر از ۱۰ IU/L به عنوان عدم وجود ایمنی، تیترا ۱۰؟ به عنوان ایمنی بخش قلمداد شدند. نتایج: ۸۱ نفر از (۴/۷٪) از ۴۷۸ پرسنل، ۹۸ نفر از ۳۲۲ بیمار تالاسمیک به دلیل دارا بودن شرایط مورد مطالعه قرار گرفتند در گروه پرسنل ۶ نفر سطح ایمنی کمتر از حد ایمنی سنجشی و در گروه تالاسمیک ۲۲ نفر (۲۲ درصد) نیز آنتی بادی کمتر از حد ایمنی بخش داشتند که بین دو گروه از نظر آماری با روش کای دو (X²) تفاوت معنی دار بوده است (P<۰.۰۵) و (XZ=۷.۵۸) استنتاج: براساس نتایج مطالعه و بررسی مطالعات قبلی، روش های پیشگیری از هپاتیت B در افراد واکسینه شده قبلی در موارد مواجهه با خطر در گروه های پر خطر مختلف، متفاوت می باشد. در پرسنل بهداشتی درمانی به دلیل بقای ایمنی قاطع در بیش از ۹۰ درصد آنان نیازی به سنجش روتین آنتی بادی پس از واکسیناسیون کامل HBI و یا تجویز هر ۵ سال یکبار دوز یاد آور نمی باشد. در گروه بیماران تالاسمیک علی رغم کاهش نسبت افراد با ایمنی قاطع ولی به دلیل وجود آن بیش از سه چهارم بیماران و ایمنی نسبی در سایرین، غربالگری خون های تزریقی از نظر HBI و کاهش موارد هپاتیت B ناشی از ترانسفوزیون، در این گروه نیز توصیه به سنجش آنتی بادی یا واکسیناسیون یاد آور در کمتر از ۱۰ سال نمی باشد.

کلمات کلیدی:

Hepatitis B, Hepatitis B Vaccine, Booster dose, High risk group of hepatitis B, Hepatitis B Immunity, هپاتیت B، واکسن هپاتیت B، واکسن یادآور، پرسنل بیمارستانی، تالاسمی ماژور، ایمنی هپاتیت B

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789954>

